

arrest nr. 72.593 van 18 maart 1998 is gewijzigd door
arrest nr. 74.620 van 25 juni 1998.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.593 van 18 maart 1998
in de zaak A. 77.750/IX-1030.**

In zake : 1. Marc MINNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6, bus 8,
2. Roger Taelman,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VandenBulcke,
kantoor houdende te Overijse,
Duisburgsesteenweg 61

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en van Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc MINNE en
Roger Taelman op 9 maart 1998 hebben ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging bij wege van uiterst
dringende noodzakelijkheid te vorderen van het konink-
lijk besluit van 5 februari 1998 tot wijziging van het
koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van
de regels inzake de organisatie en de werking van de
beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intel-
lectuele beroepen zijn opgericht;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDENBULCKE, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat L. VAEL die, loco Advocaat M. MAHIEU, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 27 mei 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, hierna te noemen de kaderwet, bepaalt in artikel 1 dat de Koning, op verzoek van één of meer belanghebbende beroepsverbonden, kan beslissen de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep te beschermen en de uitoefeningsvoorwaarden van dit beroep vast te stellen.

Artikel 2 van de wet bepaalt dat voor elk van de betrokken beroepen een beroepsinstituut wordt ingesteld.

Artikel 6, § 2, van de kaderwet bepaalt dat lid van het instituut is "eenieder die op het tableau van de beoefenaars of op de lijst van de stagiairs is ingeschreven". Artikel 8 van de kaderwet vertrouwt het opmaken en het bijhouden van dat tableau en van die lijst toe aan de "Kamers" -blijkens artikel 6, § 3, eerste lid, van de kaderwet organen van het instituut-, te weten twee "uitvoerende Kamers" (een Nederlandstalige en een Franstalige) en, beslissend over de beroepen tegen de beslissingen van die "uitvoerende Kamers", twee "Kamers van beroep" (een Nederlandstalige en een Franstalige).

De Nationale Raad van het betrokken beroepsinstituut staat krachtens artikel 7, § 1, van de kaderwet onder meer in voor het opstellen van de voorschriften van de plichtenleer en van het stagereglement.

1.2. De leden van de diverse organen van het beroepsinstituut worden voor zes jaar verkozen door de personen die op het tableau van de beoefenaars zijn ingeschreven, aldus artikel 6, § 3, van de kaderwet. Daar is ook bepaald dat de Koning de verkiezing regelt. Dat geschiedt bij het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht.

Hoofdstuk I (de artikelen 1 tot 9) ervan regelt de samenstelling van de Nationale Raad en de Kamers.

Luidens artikel 2 worden de leden van de Nationale Raad bij geheime stemming verkozen door alle personen die op het tableau van de beoefenaars zijn ingeschreven door een Kamer behorend tot dezelfde taalgroep als zij, en die niet gestraft zijn met schorsing. Artikel 3 bepaalt dat de leden van de Nationale Raad worden verkozen uit kandidaten die sedert ten minste 3 jaar zijn ingeschreven op het tableau van de beoefenaars en die geen tuchtstraf hebben opgelopen, tenzij zij in ere werden

hersteld, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 71. Luidens artikel 8, § 1, worden de leden van de Kamers, met uitzondering van de voorzitter van de Kamers van beroep, verkozen door de personen en volgens de regels bepaald in de artikelen 2 en 4; luidens § 2 zijn de voorwaarden tot verkiesbaarheid dezelfde als die vermeld in de artikelen 3 en 4.

Hoofdstuk II (de artikelen 10 tot en met 23) van dat besluit vertrouwt "de organisatie van de verkiezingen" toe aan "het bureau van de Raad", samengesteld uit de voorzitter, de ondervoorzitter en de penningmeester van de Nationale Raad.

1.3. Ten aanzien van een nieuw beroepsinstituut, zoals dat van de gezworen landmeters-experten, dat bij koninklijk besluit van 18 januari 1995 wordt ingesteld, is in overgangsbepalingen voorzien in de kaderwet en het voornoemde koninklijk besluit van 27 november 1985.

1.3.1. Voor het lidmaatschap bepaalt artikel 17, § 1, van de kaderwet ten gunste van "de personen die op de datum waarop een ter uitvoering van deze wet genomen besluit in werking treedt het gereglementeerd beroep uitoefenen", dat ze, op hun verzoek, worden ingeschreven op een lijst opgemaakt door de burgemeester van de gemeente waar zij hun hoofdvestiging hebben. Artikel 17, §§ 3, 4 en 5, bepaalt voorts dat over de definitieve lijst twee "Raden van erkenning" (een Nederlandstalige en een Franstalige) beslissen nadat ze uitspraak hebben gedaan over het beroep ingesteld door hen aan wie een inschrijving op een gemeentelijke lijst werd geweigerd. De personen die op de definitieve lijst voorkomen, zo bepaalt artikel 17, § 5, derde lid, nog, nemen deel aan de oprichting van het beroepsinstituut en worden op het tableau van de beoefenaars van het beroep ingeschreven zonder het bewijs te moeten leveren van hun beroepskennis en van het vervullen van de stage.

De overgangsregeling van het voormelde wetsartikel wordt "georganiseerd" in een koninklijk besluit van 24 juni 1987. Artikel 17 van dat besluit bepaalt dat elke Raad van erkenning de definitieve lijst voor het betrokken beroep opstelt, rekening houdend met de door hem ingevolge beroep genomen beslissingen. De secretaris kan er met instemming van de voorzitter wijzigingen in aanbrengen wanneer er verandering is gekomen in de ligging van de hoofdvestiging of het domicilie van de betrokkenen. De definitieve lijsten worden aan de Minister van Middenstand per aangetekend schrijven toegezonden binnen vijftien dagen na de betekening van de laatste beslissing. Artikel 18 van dat besluit bepaalt met betrekking tot de beslissingen van de raden van erkenning : "In geval van vernietiging van één van hun beslissingen door de Raad van State, wordt het dossier teruggezonden naar de kamer van beroep van het betrokken Beroepsinstituut".

1.3.2. De overgangsregeling voor de eerste verkiezingen is te vinden in het onder 1.2. vermelde koninklijk besluit van 27 november 1985. Artikel 69 van dat besluit bepaalt dat een "verkiezingscommissie" "alle aan het bureau van de Nationale Raad toevertrouwde bevoegdheden waarneemt"; onder 1.2. is gezien dat aan het bureau van de Nationale Raad "de organisatie van de verkiezingen" is toevertrouwd.

Luidens artikel 70, § 1, moeten de eerste verkiezingen ten laatste plaatshebben 18 maanden na de datum waarop het besluit tot reglementering van het beroep in werking is getreden; voor de landmeters-experten onroerend goed is dit 8 september 1996. In § 2 wordt bepaald dat de op de (in artikel 17 kaderwet) bedoelde lijsten ingeschreven personen die de in artikel 17, § 2, van de kaderwet bedoelde provisie hebben betaald, aan de verkiezingen mogen deelnemen. Luidens § 3 kunnen deze personen die ten minste 30 jaar

oud zijn en een getuigschrift van goed zedelijk gedrag voorleggen, kandidaat zijn. Het is deze paragraaf die door artikel 3 van het bestreden besluit wordt aangevuld.

Artikel 72 bepaalt dat de kiezers minstens 45 dagen vooraf bij rondzendbrief worden verwittigd van de door de voorzitter van de verkiezingscommissie bepaalde dag en uren van de verkiezingen; kandidaturen moeten ten laatste 30 dagen voor die datum worden ingediend.

1.4. Op 11 oktober 1990 dienen de Belgische Unie van Landmeters en Meetkundigen-schatters van onroerende goederen en de Koninklijke Federatie der Zelfstandige Landmeters-experten, overeenkomstig de kaderwet, een verzoek in met als doel "de reglementering van de beroepsactiviteiten en de bescherming van de titel van landmeter-expert onroerende goederen te bekomen".

Aangezien artikel 15 van de kaderwet bepaalt dat zij niet van toepassing is op de titularissen van een beroep dat reeds is gereglementeerd door een specifieke wet, werd bij artikel 1 van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter, eerst dat besluit opgeheven met ingang van de datum van inwerkingtreding van een koninklijk besluit houdende reglementering van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, met toepassing van de kaderwet; het voornoemde verzoekschrift werd geacht te zijn ingediend met toepassing van de kaderwet. Krachtens artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 mag niemand het beroep van landmeter als zelfstandige uitoefenen tenzij hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld overeenkomstig de kaderwet en na beëdiging. Krachtens artikel 3 kunnen degenen die gedurende de twee jaren die volgen op het jaar van inwerkingtreding van het koninklijk besluit tot regeling

van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, genomen in uitvoering van de kaderwet, het gereglementeerd beroep hebben uitgeoefend in ondergeschikt verband of onder statuut, onder de voorwaarden en sedert een datum bepaald door de Koning, indien zij het beroep als zelfstandige willen uitoefenen, zich als beroepsuitoefenaar laten inschrijven op de lijst van het Beroepsinstituut opgericht ter uitvoering van de kaderwet en de in artikel 2 bedoelde eed afleggen.

1.5. Het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert richt bij artikel 1 een Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten (B.I.L.) op.

Artikel 2 reglementeert het zelfstandig hoofd- of bijberoep van gezworen landmeter-expert en het voeren van die titel en luidt als volgt :

"Niemand mag als zelfstandige, in hoofd- of bijberoep, het beroep van gezworen landmeter-expert uitoefenen of de beroepstitel voeren van "gezworen landmeter-expert B.I.L." of "gezworen stagiair landmeter-expert", tenzij hij is ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep of op de lijst van de stagiairs die door het Instituut bijgehouden worden, of, indien hij in het buitenland gevestigd is, geen machtiging heeft verkregen om het beroep occasioneel uit te oefenen.

Hij moet de eed, bedoeld bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter, hebben afgelegd".

Artikel 3 omschrijft de werkzaamheid van gezworen landmeter-expert. Artikel 4 somt de voorwaarden op waaraan de beoefenaars van het gereglementeerde beroep moeten voldoen, waaronder diplomavooraarden. Artikel 5 betreft de stageverplichting. De artikelen 6 en 7 bevatten overgangsbepalingen. Artikel 6, eerste lid,

bepaalt dat de personen die, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, sedert ten minste drie maanden de in artikel 3 bedoelde beroepswerkzaamheden uitoefenen voor eigen rekening of, als gevolmachtigden of organen, voor rekening van een rechtspersoon, op eigen verzoek worden ingeschreven op de lijst bedoeld in artikel 17, § 1, van de kaderwet van 1 maart 1976, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 juni 1987 houdende organisatie van de overgangsregeling, bedoeld in artikel 17 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen. Het tweede lid bepaalt dat bepaalde stukken, in afwijking van artikel 2 van dat koninklijk besluit van 24 juni 1987, ook als bewijs van de beroepsuitoefening kunnen gelden. Artikel 7 bepaalt dat de personen die binnen de twee jaar die volgen op het jaar van de inwerkingtreding van dit besluit, de gereguleerde werkzaamheid hebben uitgeoefend in een band van ondergeschiktheid of onder statuut gedurende ten minste één jaar, indien zij het beroep in de hoedanigheid van zelfstandige wensen uit te oefenen, hun inschrijving kunnen bekomen op het tableau van de beoefenaars van het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten zonder de stage te moeten vervullen, op voorwaarde dat zij :

- "1° houder zijn van een van de diploma's opgesomd in artikel 4, § 1, 1°, van dit besluit;
- 2° bewijzen dat zij de gereguleerde activiteit tijdens de beschouwde periode hebben uitgeoefend aan de hand van de volgende twee documenten :
 - a) een arbeidsovereenkomst of een getuigschrift van een werkgever met aanduiding van de dienstperiode en de welomschreven aard van de uitgeoefende functie;
 - b) een getuigschrift van de controleur van de Directe Belastingen met betrekking tot de aangiften voor de inkomstenbelastingen die door de betrokkene werden gedaan tijdens de vereiste periode van werkzaamheid of een getuigschrift van de Rijksdienst voor sociale zekerheid

waaruit blijkt dat voor de door de betrokkene tijdens deze periode geleverde dienstprestaties bijdragen werden gestort".

Dit koninklijk besluit trad in werking op 7 maart 1995 (art. 8). Tegen dit besluit zijn een aantal annulatieberoepen hangende.

1.6. Verzoekers zijn naar eigen zeggen in maart-april 1995 door de burgemeester van hun respectieve verblijfplaats ingeschreven op de definitieve lijsten; zij zouden in 1995 tijdig de provisie van 1500 BEF hebben betaald.

Er worden geen notulen overgelegd van de beslissing van de Nederlandstalige Raad van erkenning over de definitieve ledenlijst. Wel wordt in de samengevoegde zaken waarin het arrest nr. 65.974 van 22 april 1997 werd gewezen, een brief van 30 april 1996 voorgebracht van de secretaris van die raad waarbij hij de definitieve lijst van de Nederlandstalige gezworen landmeters-experten aan de bevoegde minister toestuurde. Het wordt niet betwist dat alle verzoekers in die samengevoegde zaken, waaronder Marc MINNE en Roger Taelman, op deze lijst voorkomen.

1.7. Op 14 maart 1996 bericht de Minister van Middenstand aan (onder meer) verzoekers dat zij ambtenaar van het kadaster zijn en dat deze cumulatieve onverenigbaar wordt geacht met de functie van personeelslid bij het fiscaal overheidsbestuur, zodat zij ten onrechte op de gemeentelijke lijst werden ingeschreven aangezien de reglementering niet op hen van toepassing is. Indien zij - ongeacht het cumulatieverbod van de toezichthoudende minister - toch het gereguleerde beroep van gezworen landmeter-expert als zelfstandige, in hoofd- of bijberoep uitoefenen, wordt hen gevraagd dit vóór 31 maart 1996 mede te delen zodat zij op de

lijst van personen die de verkregen rechten als zelfstandige genieten, gehandhaafd blijven; wel zou dit worden medegedeeld aan de Minister van Financiën.

1.8. Bij ministerieel besluit van 18 april 1996 wordt met ingang van 1 maart 1996 de verkiezingscommissie samengesteld.

1.9. In een circulaire van 3 mei 1996 deelt de verkiezingscommissie mee dat alle ingeschreven personen de eerste leden zijn "als beoefenaars van het B.I.L." en dat zij die, zoals verzoekers, de provisie van 1500 BEF hebben betaald, zullen deelnemen aan de verkiezingen bepaald op 20 juni 1996; de ultieme datum voor het indienen van de kandidaturen is bepaald op 21 mei 1996.

1.10. Naar eigen zeggen hebben verzoekers hun kandidatuur rechtsgeldig op 20 mei 1996 ingediend; zij werden ook ingeschreven op de kandidatenlijst.

1.11. Op 30 mei 1996 gaat de verkiezingscommissie over tot het "afsluiten van de kiezerslijst". Zij blijkt de inschrijving van (onder meer) beide verzoekers op deze lijst geweigerd te hebben. Het wordt niet betwist dat deze weigering gesteund is op het feit dat verzoekers ambtenaar zijn, waaruit dan wordt afgeleid dat ze geen lid van het instituut kunnen worden vanwege het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten. Om dezelfde reden worden ook een aantal kandidaturen, waaronder die van verzoekers, geweigerd. Onder meer verzoekers vragen de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissingen van de Verkiezingscommissie van 30 mei 1996.

1.12. Bij arrest nr. 65.974 van 22 april 1997 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van :

"de beslissing en akten van 30 mei 1996 van de verkiezingscommissie van de gezworen landmeters-experts (B.I.L.) uitgevaardigd 'in samenwerking met de Minister van Landbouw en van Kleine en Middelgrote Ondernemingen (Middenstand) K. PINXTEN', waaronder :

- de beslissing om over te gaan tot het nazicht van de kiezers;
- de beslissing om na onderzoek de kiezerslijsten op te maken en om die personen te weren die ambtenaar zijn en de wettelijke en reglementaire beslissingen, waaronder het K.B. van 10 juni 1982, miskennen;
- de beslissing om over te gaan tot het nazicht van de kandidaturen;
- de beslissing om van de kandidaatslijsten die personen te weren die ambtenaar zijn en de wettelijke en reglementaire beslissingen, waaronder het K.B. van 10 juni 1982, miskennen".

1.13. Ook in de arresten nr. 60.249 van 18 juni 1996, bevestigd bij arrest nr. 61.079 van 23 juli 1996, en nr. 60.250 van 18 juni 1996, bevestigd bij arrest nr. 61.100 van 31 juli 1996, worden beslissingen van 30 mei 1996 van de verkiezingscommissie geschorst.

1.14. Op 19 juni 1996 besluit de Minister van Landbouw en van Kleine en Middelgrote ondernemingen wat volgt :

"Ingevolge een beslissing in kortgeding van de Raad van State van 18/06/1996 betreffende de procedure ingesteld door sommige personen die door de verkiezingscommissie van de kiezerslijsten werden geschorst, dient de stemopneming voorzien op 20 juni 1996 te worden opgeschort tot na 18 juli 1996, wanneer de definitieve beslissing van de Raad van State zal bekend zijn";

1.15. Op 20 juni 1996 besluit de Verkiezingscommissie de stemopneming voorlopig op te schorten.

1.16. Op 10 maart 1998 trekt de verkiezingscommissie de beslissingen genomen door de verkiezingscommissie op 30 mei 1996 met betrekking tot de goedkeuring van de definitieve lijsten van de kiezers in en beslist ze dat de kiezerslijsten worden teruggebracht in de versies, voortkomende uit de lijsten die op 30 mei 1996 door de raden van erkenning aan de verkiezingscommissie zijn toegezonden, dat de verkiezingen zullen worden georganiseerd binnen een termijn van 81 dagen ingaande op 11 maart 1998 en dat een nieuwe oproep aan de kandidaten zal worden gericht overeenkomstig het bestreden besluit.

1.17. Het bestreden koninklijk besluit, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 februari 1998, wijzigt het koninklijk besluit van 27 november 1985. Het luidt als volgt :

"Artikel 1. Artikel 17 van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht, wordt vervangen door de volgende bepaling :

'Art. 17. Indien het aantal regelmatig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden, of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied voor de toepassing van artikel 8, § 3, van de wet, vult de voorzitter de lijst van de kandidaten aan door een beroep te doen op de leden die voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden bepaald in artikel 3 en die gekozen worden onder de beoefenaars met de grootste anciënniteit, die op het tableau zijn ingeschreven en die geen deel uitmaken van de Raad of van een Kamer, naargelang van het geval. Bij gelijke anciënniteit wordt de oudste in leeftijd gekozen.

Indien het aantal geldig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden, of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied voor de toepassing van artikel 8, § 5, van de wet, zijn de bepalingen van het eerste lid van toepassing'.

Art. 2. Artikel 69 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een tweede lid luidend als volgt :

'De Verkiezingscommissie is bevoegd om na te gaan of de kandidaten beantwoorden aan de voorwaarden

inzake verkiesbaarheid, zoals bepaald in artikel 70, § 3. Zij is tevens bevoegd om de kandidaten te weigeren die niet aan de voorwaarden voldoen'.

Art. 3. Artikel 70, § 3, van hetzelfde besluit wordt aangevuld met de volgende leden :

De kandidaten moeten tevens aantonen dat zij geen beroepsactiviteit beoefenen die onverenigbaar is met het gereglementeerd beroep.

Indien zij een beroepsactiviteit uitoefenen waarop reglementair vastgestelde onverenigbaarheidsregels van toepassing zijn, moeten zij schriftelijke verklaring van minder dan drie maand oud voorleggen uitgaande van de terzake bevoegde instantie waaruit blijkt dat er geen enkele onverenigbaarheid is met de uitoefening van het gereglementeerd beroep.

In de andere gevallen kan het bewijs worden geleverd door een verklaring op eer'.

Art. 4. Artikel 71 van hetzelfde besluit wordt aangevuld met een vijfde lid luidend als volgt :

'Indien het aantal regelmatig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied, voor de toepassing van artikel 8, § 5 van de wet, vult de voorzitter van de verkiezingscommissie de lijst van de kandidaten aan door een beroep te doen op de oudste in leeftijd onder de leden die voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden bepaald in artikel 70, § 3.

Indien het aantal geldig voorgedragen kandidaten kleiner is dan het aantal te verkiezen leden, of bij gebrek aan een kandidaat met woonplaats in het Duitse taalgebied voor de toepassing van artikel 8, § 5, van de wet, zijn de bepalingen van het voorgaande lid van toepassing'.

Art. 5. De Minister die de Middenstand onder zijn bevoegdheid heeft is belast met de uitvoering van dit besluit".

Dit besluit is in werking getreden op 8 maart 1998.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij als exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert dat verzoekers geen belang hebben bij hun vordering daar zij nog geen rechtsgeldig verzoek tot kandidaatstelling hebben ingediend en het dus louter speculatief is

vooruit te lopen op een mogelijke beslissing van de verkiezingscommissie;

2.1.2. Overwegende dat een verzoeker belang heeft bij het bestrijden van een reglementair besluit wanneer dat besluit op hem zou kunnen worden toegepast en zijn situatie in ongunstige zin zou kunnen beïnvloeden; dat derhalve niet is vereist dat het bestreden besluit op het moment van het instellen van het annulatieberoep of van de vordering tot schorsing reeds effectief op de betrokken verzoeker is toegepast; dat, daargelaten de vraag of de voorheen door verzoekers ingediende kandidaatstellingen al dan niet blijven gelden, het te dezen duidelijk is dat verzoekers roeping hebben om zich kandidaat te stellen voor de verkiezingen van de organen van het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten -zoals ze overigens reeds in het verleden hebben gedaan-, terwijl de toepassing van het bestreden besluit tot gevolg zou kunnen hebben dat ze van deelname als kandidaat aan de verkiezingen worden uitgesloten; dat het bestreden besluit derhalve op hen kan worden toegepast en hun situatie op ongunstige wijze kan beïnvloeden; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de tweede verzoeker geen belang heeft bij de vordering daar hijzelf verklaart dat hij niet wordt getroffen door de onverenigbaarheid bedoeld in artikel 3 van het bestreden besluit;

2.2.2. Overwegende dat artikel 2 van het bestreden besluit aan de verkiezingscommissie de bevoegdheid toekent om te oordelen over het voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden; dat in artikel 3 van het bestreden besluit een nieuwe verkiesbaarheidsvoorwaarde wordt

ingevoerd, met name het niet uitoefenen van een beroeps-activiteit die onverenigbaar is met het gereguleerde beroep; dat het voldoen aan die verkiesbaarheidsvoorwaarde door verzoeker moet worden bewezen door het voorleggen van een schriftelijke verklaring van minder dan drie maand oud uitgaande van de terzake bevoegde overheid; dat niet wordt betwist dat verzoeker ambtenaar is; dat het, gelet op eerdere beslissingen van de verkiezingscommissie, niet onaannemelijk is dat hij zich ten gevolge van de toepassing van voornoemde bepalingen geen kandidaat zal kunnen stellen voor de komende verkiezingen voor het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten, zodat het bestreden besluit zijn situatie ongunstig kan beïnvloeden; dat tweede verzoekers oordeel met betrekking tot het al dan niet bestaan van een onverenigbaarheid irrelevant is daar het al dan niet kunnen uitoefenen van zijn passief kiesrecht uiteraard niet van dat oordeel afhangt, maar wel van het kunnen voorleggen van een schriftelijke verklaring dat er geen onverenigbaarheid bestaat en van een beslissing van de verkiezingscommissie; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet gegrond is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoekers in het eerste onderdeel van hun tweede middel een schending van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aanvoeren doordat het koninklijk besluit van 5 februari 1998 genomen werd na spoedadvies van drie dagen, welke aanvraag gemotiveerd werd door "de omstandigheid dat de installatie en de werking van een nieuw opgericht beroepsinstituut niet in het gedrang mag worden gebracht en het behoorlijk functioneren van zulk instituut moet kunnen verzekerd worden"; terwijl :

"1ste en 2de onderdelen

(...) dat er maar één Beroepsinstituut is, waarvan verwerende partij oordeelt dat de werking in het gedrang is gekomen door het optreden van de Raad van State, met name het B.I.L.; dat verwerende partij het overigens niet aannemelijk kan maken dat het -in de aanhef- een ander «Instituut in oprichting» zou bedoelen om te trachten de aanvraag tot spoedadvies rechtsgeldig te verantwoorden; dat de aanhef op zich bewijst dat verwerende partij werkelijk zinnens is om het bestreden K.B. toe te passen op de «opgeschorte» B.I.L.-verkiezingen;

1ste onderdeel

(...) dat het verlenen van een spoedadvies tot gevolg heeft dat de Raad van State in de onmogelijkheid geplaatst wordt om de ontwerptekst grondig te toetsen en zijn essentiële preventieve rol in het Belgisch staatsbestel waar te nemen; dat zulks gevolgen kan hebben, ondermeer voor de rechtsorde en voor de rechtszekerheid;

(...) dat de aangevoerde spoed in casu niet op afdoende wijze bijzonder gemotiveerd is en zelfs tegenstrijdig voorkomt; dat het immers kennelijk onjuist is om te betogen dat, precies bij gebreke aan een nieuw K.B., de installatie en de werking van het B.I.L. in het gedrang zou komen; dat zulke bezwaren enkel voortspruiten door de afwachtende houding van verwerende partij;

dat er immers geen enkel beletsel is dat de (hernieuwde) B.I.L.-verkiezingen zouden plaatsgrijpen op grond van de ex tunc wedersamengestelde kiezers- en kandidatenlijsten; dat deze oorspronkelijke lijsten sedert geruime tijd opnieuw tegenstelbaar waren, ten laatste sinds 22 april 1997 door middel van het arrest nr. 65.974 (ARTOIS e.a.), (in vervolg van de schorsingsarresten nr. 60.250 van 18 juni 1996, bevestigd bij arrest nr. 60.100 van 31 juli 1996, (ARNOULD) en nr. 60.249 van 18 juni 1996, bevestigd bij nr. 61.079 van 23 juli 1996 (VINK);

(...) dat thans overigens vastgesteld kan worden dat het K.B. van 5 februari 1998 niet (meer) voorhoudt dat de Verkiezingscommissie kiezers had mogen weren van deelname aan de verkiezingen; dat er aangenomen kan worden dat, wat dit punt betreft, de verwerende partij zich na lang dralen thans terecht schikt naar de arresten van de Raad van State;

dat de werkelijke motieven veeleer voortspruiten uit het opdringen door de Verkiezingscommissie van welbepaalde kandidaten en uit de voortdurende bezorgdheid tot het weren van andere kandidaten; dat verwerende partij aldus handelt, vertrekkende van haar aantijging en premisse dat, indien deze andere kandidaten verkozen zouden worden, het Instituut niet goed zou functioneren; dat zulk verwijt noch bewezen is noch aanneembaar is;

dat verwerende partij niet aantoont dat het volstrekt noodzakelijk zou zijn om de verkiesbaarheidsvoorwaarden te wijzigen teneinde een «goede» kiesuitslag te bekomen;

(...) dat wanneer verwerende partij sinds 22 april 1997 - nader bekeken reeds vroeger, sinds het tweede schorsingsarrest van 31 juli 1996 - nalaat om zich meteen te schikken, ze later niet gerechtigd is om aan te voeren dat een advies binnen drie dagen dient verleend te worden; dat er misbruik gemaakt wordt van het aanvragen van een spoedadvies";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop als volgt antwoordt :

"In het eerste onderdeel van het tweede middel betogen de verzoekende partijen dat de Afdeling Wetgeving van de Raad van State ten onrechte zou zijn verzocht om zijn advies nopens de bestreden akte bij hoogdringendheid te verlenen binnen een termijn van ten hoogste drie dagen.

In dit onderdeel van het tweede middel wordt betoogd dat nopens de bestreden akte een onjuiste toepassing zou zijn gemaakt van het begrip hoogdringendheid.

Het middel vermeldt voorts dat (de organisatie van) de verkiezingen van het Beroepsinstituut van de Gezworen Landmeter-Experten zouden kunnen worden voortgezet, onafhankelijk van de bestreden akte, op basis van de juridische situatie die aan de beslissingen van 30 mei 1996 voorafging.

In werkelijkheid gebiedt het principe van onmiddellijke inwerkingtreding van wetgevende en reglementaire teksten evenwel dat vanaf de inwerkingtreding van de bestreden akte, de voortzetting van de verkiezingen verloopt in overeenstemming met de bepalingen (bijv. voorwaarden) die vervat zijn in de nieuwe reglementering.

Aangezien in casu de dreiging bijzonder reëel was geworden dat de volledige organisatie van de verkiezingen materialiter niet langer binnen de voorgeschreven termijn zouden kunnen worden gerealiseerd (op het ogenblik van inwerkingtreding nog maar 81 dagen), was de bekrachtiging van de bestreden akte dan ook daadwerkelijk hoogdringend".

3.1.3.1. Overwegende dat artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State onder meer bepaalt :

"Buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, en de ontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent uitgezonderd, onderwerpen de Ministers (...), ieder wat hem betreft, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving de tekst van alle voorontwerpen van wet, decreet, ordonnantie of van ontwerpen van reglementaire besluiten.
(...)"

dat artikel 84, eerste lid, van die wetten, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996, bepaalt dat het onderzoek van de zaken plaatsvindt in volgorde van inschrijving op de rol, uitgezonderd, onder meer, "wanneer, in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed, de overheid die de afdeling wetgeving adieert, vraagt dat het advies of het voorontwerp wordt meegedeeld binnen een termijn van ten hoogste drie dagen of binnen een termijn van ten hoogste acht dagen in het geval bedoeld in artikel 2, § 4"; dat in dit geval de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, moet worden overgenomen in de aanhef van de verordening;

3.1.3.2. Overwegende dat de adviesverplichting zoals geregeld door de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een substantieel vormvereiste uitmaakt; dat de door artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde motivering van de hoogdringendheid en de weergave ervan in de aanhef van de verordening, ertoe strekt de wettigheidscontrole van

de Raad van State op die motivering te vergemakkelijken en de burger die overweegt een annulatieberoep in te stellen tegen die verordening moet toelaten de zinvolheid van het aanvoeren van een annulatiemiddel gesteund op een gebrek in die motivering, te onderzoeken;

3.1.3.3. Overwegende dat de eerste reden waarop de hoogdringendheid is gesteund, verwijst naar de omstandigheid dat de installatie en werking van een nieuw opgericht beroepsinstituut niet in het gedrang mag worden gebracht en dat het behoorlijk functioneren van zulk instituut moet kunnen worden gegarandeerd;

Overwegende dat die redengeving in het algemeen en op een vage manier naar een beleidsdoelstelling verwijst, maar niet in concreto aangeeft uit welke gegevens de hoogdringendheid voortvloeit; dat inzonderheid niet concreet wordt aangegeven welke beroepsinstituten zijn bedoeld en waarom hun installatie binnen een zulk een korte termijn dient te gebeuren dat enkel nog een advies binnen drie dagen kon worden gevraagd;

Overwegende dat, zelfs al zou worden aangenomen dat wordt verwezen naar de oprichting van het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten - verwijzing die evenwel niet is opgenomen in de motivering zelf, niet kan worden ingezien waarom de oprichting van dat beroepsinstituut plots dermate spoedeisend is geworden terwijl, enerzijds, de gezworen landmeters-experten reeds jaren zonder beroepsinstituut werken en, anderzijds, ondanks het gegeven dat de verkiezingen krachtens het koninklijk besluit van 27 november 1985 reeds dienden georganiseerd te zijn geweest vóór 6 september 1996, de verwerende partij toch nog bijna vijftien maanden heeft gewacht om een besluit voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State

voor te leggen, in weerwil van het feit dat de problematiek haar reeds bekend was sinds de in de loop van juni en juli 1996 uitgesproken schorsingsarresten; dat zelfs al zou men aannemen dat het geheel van de problematiek pas na het schorsingsarrest van 22 april 1997 duidelijk was, niet om de vaststelling heen kan worden gegaan dat de verwerende partij nog bijna acht maanden heeft gewacht vooraleer een besluit aan de afdeling wetgeving voor advies voor te leggen; dat, nadat de verwerende partij op 3 december 1997 aan de afdeling wetgeving om een spoedadvies had gevraagd, advies dat op 9 december 1997 werd gegeven, zij nog tot 22 januari 1998 heeft gewacht om over het in het licht van dat advies aangepaste ontwerp van besluit een nieuw advies te vragen; dat de verwerende partij geen enkel gegeven aanreikt waaruit blijkt dat de inwerkingtreding van het bestreden besluit, na een dermate lang wachten, plots wel dermate hoogdringend werd dat een advies verleend binnen een termijn van drie dagen diende te worden gevraagd; dat de verwerende partij tevergeefs verwijst naar de in artikel 70, § 1, van het koninklijk besluit van 27 november 1985 bepaalde termijn waarbinnen de verkiezingen voor de organen van een nieuw opgericht beroepsinstituut moeten plaatsvinden; dat die termijn reeds ruimschoots overschreden is, nu hij verstreek op 7 september 1996; dat, zoals reeds vastgesteld, het verstrijken van die termijn de overheid er niet toe heeft aangezet het bestreden besluit zo vlug mogelijk uit te vaardigen; dat het eerste motief niet het bestaan van spoedeisendheid in de zin van artikel 84, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aantoonst;

3.1.3.4. Overwegende dat de tweede reden waarop de hoogdringendheid is gesteund, verwijst naar de noodzakelijke vertegenwoordiging van een kandidaat van het Duitstalige gebied; dat dit vereiste echter al sedert de kaderwet van 1 maart 1976 werd gewijzigd door de wet van

15 juli 1985; dat elke concrete motivering ontbreekt waarom het opvullen van dit vacuüm thans zo dringend was geworden dat enkel nog een advies binnen drie dagen kon worden gevraagd;

3.1.3.5. Overwegende dat de derde overweging uit de adviesaanvraag niet werd overgenomen in de aanhef van het bestreden besluit; dat de motivering die in die overweging vervat is, betrekking heeft op bepalingen die ten gevolge van het eerste advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werden weggelaten; dat die motivering derhalve niet relevant is voor de beoordeling van de hoogdringendheid van de tweede adviesaanvraag; dat derhalve niet moet worden onderzocht of de Raad van State bij de beoordeling van de aanwezigheid van hoogdringendheid rekening vermag te houden met een motief dat wel in de adviesaanvraag, maar niet in de aanhef van het bestreden besluit kenbaar is gemaakt;

3.1.3.6. Overwegende dat in de huidige stand van het geding kan worden aangenomen dat het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag betreffende het ontwerp dat het bestreden besluit is geworden, niet afdoende is gemotiveerd; dat het eerste onderdeel van het tweede middel ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekers het risico dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt onder meer als volgt omschrijven :

"1.a Het kunnen deelnemen aan de oprichting van het Beroepsinstituut is een essentiële prerogatief. De organen van het B.I.L. worden samengesteld op grond van verkiezingsuitslagen, die de zienswijze en de keuze van de kiezers moeten reflecteren.

(...)

Thans lopen verzoekers andermaal het risico om beschouwd te worden als «niet regelmatig voorgedragen» kandidaat. Het K.B. van 5 februari 1998 is

immers op maat opgevat om hun destijds regelmatig ingediende kandidatuur te weren.

(...)

Tenslotte zijn er thans geen enkele aanwijzingen voorhanden dat de «terzake bevoegde autoriteit» een 'gunstige' verklaring zou afleggen. In een schrijven van 19 april 1996 aan de Voorzitter van de vzw NMVS (absl ANGE) stelt de KMO-Minister :

«Dans sa lettre du 15 janvier dernier (...), Monsieur le Ministre MAYSTADT a écrit clairement que l'exécution de travaux pour le compte de particuliers et d'établissements publics est interdite à tous les membres du personnel du cadastre, quel que soit leur niveau, les cumuls étant estimés incompatibles (..) Seuls sont tolérés, exceptionnellement, les travaux de mesurage ou de bornage de biens immobiliers, dont les agents sont copropriétaires ou qui appartiennent à des parents ou aliés (..) Ces travaux tolérés ne rentrent pas dans le champ d'application de l'A.R. du 18 janvier 1995.»

(...)

In maart 1997 heeft de Minister van Financiën aan de Voorzitter van de (huidige) Verkiezingscommissie andermaal een onverenigbaarheid vooropgesteld m.b.t. het optreden van ambtenaren in het raam van de B.I.L.-kaderwet. De verwerende partij heeft dit nieuw schrijven neergelegd ter zitting van 22 april 1997 (G/A 70.210/III-22.427 e.a.); dit stuk zal opgenomen worden in het administratief dossier.

(...)

Het andermaal in extremis geweerd kunnen worden van de kandidaatslijsten is in casu een wezenlijk risico tot MTHEN. Het is een evident MTHEN. Het Instituut is ondermeer geroepen om de basisregelen van het beroep in de komende jaren te bepalen en om de noodzakelijke contacten te leggen met overheden en andere instellingen. Een louter annulatierarrest kan op zich niet het volledig rechtsherstel verlenen : het is veeleer een juridische fictie, die niet toelaat de facto (retroactief) terug te komen op hetgeen de organen van het Instituut, onregelmatig samengesteld, inmiddels met de nodige bekendmaking zullen bepaald hebben inzake de uitoefening van het beroep.

(...)

Bovendien zien verzoekers niet goed in hoe men terug zal komen op menige reglementeringen en individuele beslissingen, die de organen van het Instituut zullen uitgevaardigd hebben. Na het vernietigingsarrest zal bovendien een juridisch imbroglio ontstaan, dat bevorderlijk is noch voor het beroep noch voor de rechtszekerheid.

(...)

De Raad van State heeft geoordeeld bij de arresten nr. 61.100 van 31 juli 1996, houdende bevestiging van

het arrest nr. 60.250 van 18 juni 1996 (ARNOULD), en nr. 65.974 van 22 april 1997 (ARTOIS e.a.), dat zulk nadeel een risico tot MTHEN is. Idem : arrest nr. 60.249 van 18 juni 1996, bevestigd bij nr. 61.079 van 23 juli 1996 (VINK). Alle arresten werden gewezen op eensluidend advies en verslag. Er zijn geen aanwijzingen voorhanden om in casu zulk oordeel te verlaten";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij als volgt antwoordt :

"Betreffende de bedreiging van een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel verwijst de verwerende partij naar de overwegingen aangaande het vermeend belang van de verzoekende partij om onderhavige gerechtsprocedure te voeren.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat hun kandidaatstelling niet zou worden weerhouden. Inderdaad, indien de verzoekende partijen de machtiging zouden voorbrengen die uitgaat van de bevoegde overheid, zouden zij op regelmatige wijze kandidaat-verkozene (verkiesbaar) zijn bij de komende verkiezingen";

3.2.3.1. Overwegende dat verzoekers aannemelijk maken dat zij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit van de kandidatenlijsten voor de verkiezingen van het Beroepsinstituut voor gezworen landmeters-experten dreigen te worden geschrapt; dat het niet als kandidaat kunnen deelnemen aan de verkiezingen voor de organen van dat beroepsinstituut een ernstig nadeel uitmaakt; dat immers het niet kunnen kandideren - en derhalve het niet kunnen worden verkozen, tot gevolg heeft dat verzoekers elke kans wordt ontnomen om op directe wijze te participeren aan de besluitvorming binnen de organen van het desbetreffende beroepsinstituut; dat dit nadeel nog wordt verstrekt door het gegeven dat het gaat om een nieuw beroepsinstituut dat in de komende jaren essentiële regels die de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert bepalen, zal vaststellen; dat een latere vernietiging van het bestreden besluit alleen, niet impliceert dat de intussen door het beroepsinstituut genomen beslissingen,

ongedaan worden gemaakt; dat het nadeel derhalve ook moeilijk te herstellen is;

3.2.3.2. Overwegende dat hieraan niets wordt afgedaan door het gegeven dat het door verzoekers aangevoerde nadeel pas zal worden geconcretiseerd door individuele beslissingen, met name door een weigering van de verkiezingscommissie om hen als kandidaat voor de verkiezingen te aanvaarden; dat dit gegeven immers niet wegneemt dat het nadeel in wezen wordt veroorzaakt door de invoering, door het bestreden besluit, van een nieuwe verkiesbaarheidsvoorwaarde; dat er in dit verband moet worden op gewezen de verkiezingscommissie niets anders doet dan vaststellen dat een kandidaat al dan niet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden voldoet, maar zelf geen verkiesbaarheidsvoorwaarden vaststelt of geen discretionaire bevoegdheid bezit omtrent het al dan niet toelaten van kandidaten voor de verkiezingen;

3.2.3.3. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.3.1. Overwegende, wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, dat verzoekers aanvoeren dat het aannemelijk is dat, nu de verkiezingen krachtens artikel 70, § 1, van het voornoemde koninklijk besluit van 27 november 1985 reeds hadden moeten plaatshebben, de verkiezingscommissie zo vlug mogelijk zal overgaan tot de verkiezingsverrichtingen, waarbij zij van de kandidaatslijsten dreigen te worden geschrapt; dat zij aanvoeren dat zulks het geval dreigt te zijn voordat een gewone schorsingsprocedure zou zijn afgehandeld; dat zij stellen dat, wil een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zinvol blijven, die schorsing moet worden bevolen alvorens de stembulletins worden

opgesteld en gedrukt; dat zij betogen dat moet worden belet dat de verkiezingscommissie hen zou bevelen zich te schikken naar de nieuwe reglementering opdat alle kiesoperaties meteen regelmatig zouden kunnen verlopen; dat zij nog aanvoeren dat uit de motivering op grond waarvan de afdeling wetgeving van de Raad van State om een spoedadvies werd verzocht, blijkt dat de verwerende partij zinnens is de verkiezingen onverwijld in te richten en dat de gedetermineerde houding die de verwerende partij aanneemt, de spoed bij de behandeling van het schorsingsverzoek verantwoordt;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij zich wat betreft deze voorwaarde gedraagt naar de wijsheid van de Raad van State;

3.3.3. Overwegende dat het te dezen, mede gelet op de onder 1.16. weergegeven beslissing van de verkiezingscommissie van 10 maart 1998, niet onwaarschijnlijk is dat de verkiezingscommissie de verkiezingsprocedure onverwijld opnieuw zal opstarten, en binnen het raam hiervan kandidaten zal schrappen en de lijsten zal aanvullen; dat het door verzoekers aangevoerde - en aangetoonde - nadeel zich dreigt te realiseren vooraleer over een verzoek tot schorsing volgens de gewone procedure uitspraak zou zijn gedaan; dat het tevens niet onmogelijk is dat ook de verkiezingen - waarvoor verzoekers ten gevolge van een schrapping geen kandidaat meer zouden kunnen zijn - zullen worden gehouden vooraleer een gewone schorsingsprocedure zijn beloop zou kennen; dat gelet op die omstandigheden is voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid;

3.4. Overwegende dat aan de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen, is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 5 februari 1998 tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van de regels inzake de organisatie en de werking van de beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intellectuele beroepen zijn opgericht.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 1900 achtennegentig, door :

de HH.	J. SMETS,	wnd. voorzitter, staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. SMETS.

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.620 van 25 juni 1998
in de zaak A. 77.750/IX-1030.**

In zake : 1. Marc MINNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6, bus 8,
2. Roger Taelman,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VandenBulcke,
kantoor houdende te Overijse,
Duisburgsesteenweg 61

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en van Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc MINNE en
Roger Taelman op 9 maart 1998 hebben ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging bij wege van uiterst
dringende noodzakelijkheid te vorderen van het konink-
lijk besluit van 5 februari 1998 tot wijziging van het
koninklijk besluit van 27 november 1985 tot bepaling van
de regels inzake de organisatie en de werking van de
beroepsinstituten die voor de dienstverlenende intel-
lectuele beroepen zijn opgericht;

Gezien het arrest nr. 72.593 van 18 maart
1998;

Overwegende dat, ten gevolge van een mate-
riële vergissing in overweging 3.1.3.4., voorlaatste
regel, van het voornoemde arrest, het woord "bestond"
niet in de tekst is opgenomen tussen de woorden "echter

al" en "sedert de"; dat deze materiële vergissing
ambtshalve moet worden rechtgezet,

B E S L U I T :

Enig artikel.

In overweging 3.1.3.4., voorlaatste regel,
van het arrest nr. 72.593 van 18 maart 1998 wordt tussen
de woorden "echter al" en "sedert de" het woord
"bestond" ingevoegd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni
1900 achtennegentig, door :

de HH.	J. SMETS,	wnd. voorzitter, staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

J. SMETS.